

No tireu
ànecs al riu

...els ànecs cauen sols

cucut! Qui sóc?

Podia haver nascut ros, però vaig néixer
moreno, podia haver nascut
nena però vaig néixer nen, podia haver nascut
abans, però vaig néixer
després, podia haver nascut blanc, però com
tothom, vaig néixer a tot
color. I aquí comença tot, aprenent a viure a tot
color! Descobrint tonalitats de vida i buscant els
colors que s'amaguen dins les coses
transparents.

Vaig néixer l'any 1975 DC, dels primers anys no en puc dir gran cosa, feina tinc per recordar el que vaig menjar ahir per dinar! Però el que sí que recordo és que a l'any 92 vaig fer un curs de circ amb en Pep Mora, i que aquest va ser el detonant de tot el que ha anat venint després.

Em vaig formar de manera autodidacta, però fent alguna trampa i picant una mica d'aquí i d'allà, amb l'Avner (The Excentric), amb en Jango Edwards, en Leo Bassi, en Les Bubb, Comediants, Toni Albà, Dimitri Bogatirev (Aga-Boom)... entre d'altres. Però sobretot sobretot, atrevint-me a provar i a investigar.

També dirigeixo altres companyies, faig dibuixos, escultures, escrits, algun disseny, construeixo escenograes, toco una mica l'acordió i l'ukelele, també dono alguna classe, invento, escric, imagino, i quan menys m'ho espero, m'equivoco... i puc tornar a començar.

Macarrons!! Ahir vaig menjar macarrons!!

No tireu ànecs al riu

UNA AFIRMACIÓ ROTUNDA, CONTUNDENT I APARENTMENT ABSURDA COM TOTES LES AFIRMACIONS

Ara farà uns 14 anys pels voltants del 2010 vaig fer un espectacle que es deia “Naïf”.

Naïf explicava la història d'un personatge que va anar a tirar les escombraries just el dia en que tancaven la fàbrica on treballava (en la decadència de la revolució industrial, quan moltes fàbriques van haver de tancar, i els carrers s'omplien de gent que buscava noves oportunitats).

El pallasso divagava pel món amb la seva bossa d'escombraries, (com aquella motxilla que tots portem, amb el pes de les coses viscudes) amb la por de deixar algunes coses enrere i la incertesa de les coses que vindran.

L'espectacle acabava llençant la bossa d'escombraries i automàticament del cel li queia una bossa nova. (una nova motxilla per omplir i i una nova motxilla per seguir arrossegant)

Aquest és l'enllaç d'un petit vídeo del “Naïf” <https://youtu.be/7S0BW3T0a24?si=90koxNG1r-Gl8yYbJ>

Aquest doncs, és el punt de partida. D'alguna manera la meua vida va canviar a partir d'aquell espectacle i un cop vam acabar les gires, em vaig quedar, jo també, divagant amb una nova bossa d'escombraries a les mans.

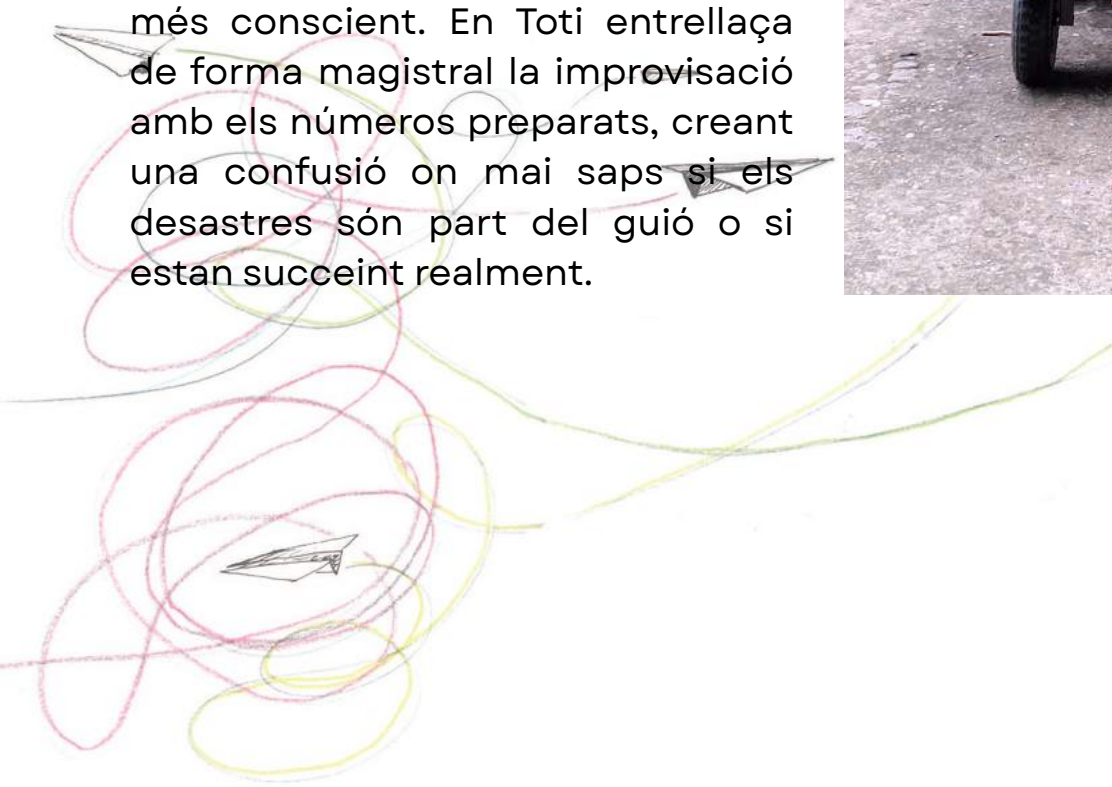
Des d'aquell moment i des del mateix pallasso, amb la mateixa essència, comença un recorregut a la recerca d'una nova manera de mirar el món, però al cap el pallasso es part d'un mateix i l'espectacle d'alguna manera serà un paral·lelisme de les coses que jo mateix he viscut i he anat descobrint aquests 14 anys, que em separen del “Naïf”.

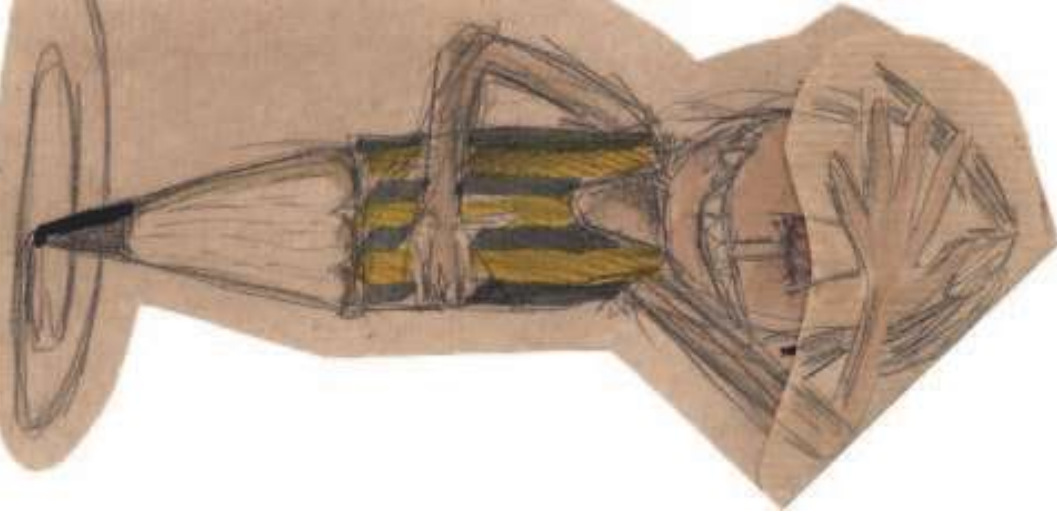
Amb la necessitat i les ganes de tirar aquesta bossa d'escombraries que tant jo com el personatge hem acumulat en aquests darrers anys, comença aquesta nova aventura.

Sinopsi

En Toti surt al carrer amb el seu pallaso més “Naïf” des de l'essència més pura del pallaso i ens ensenya el seu treball que s'adapta a l'espai on es representa, buscant sempre noves formes d'inspiració per generar números únics i irrepetibles, un recorregut per algunes de les diferents disciplines artístiques que ha anat descobrint al llarg d'aquests anys. (Clown, circ, ceràmica, música, pintura, dansa, serigrafia, escultura, dibuix, teatre, performance...) Petites accions que aprofitant elements quotidians de l'entorn, transformen la mirada del públic cap a una nova manera de mirar, més tendra, més amable i més conscient. En Toti entrellaça de forma magistral la improvisació amb els números preparats, creant una confusió on mai saps si els desastres són part del guió o si estan succeint realment.

Molt maco.. PERO DE QUÈ VA?

Aquesta part de l'espectacle, és un "Site específic" que busca en el carrer diferents formes d'inspiració, un recorregut per algunes de les diferents disciplines artístiques que he anat descobrint al llarg d'aquests anys. (Circ, música, pintura, dansa, serigrafia, escultura, dibuix, teatre, performance...) Petites accions que aprofitant elements quotidians de l'entorn transformin la mirada del públic cap a una nova manera de mirar, més tendra, més amable i més conscient.

A part de tots els recursos preparats a partir de les diferents disciplines. Es propiciarà la improvisació, amb les accions que sorgeixen del mateix entorn.

FITXA ARTÍSTICA

Qui fa tot i qui fa que?

Direcció: **Toti Toronell**

Ajudant de direcció: **Cesc Graset**

Pallasso: **Toti Toronell**

Música: **Cinta Pellicer**

Coreografia: **Paula Toronell**

Veu: **Nunna Toronell**

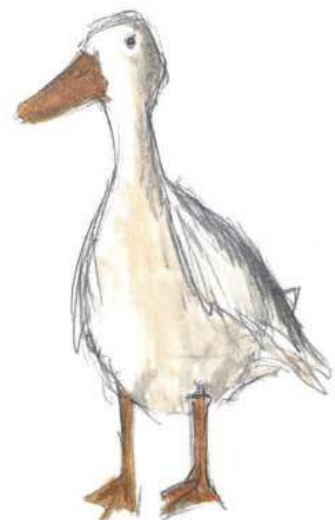
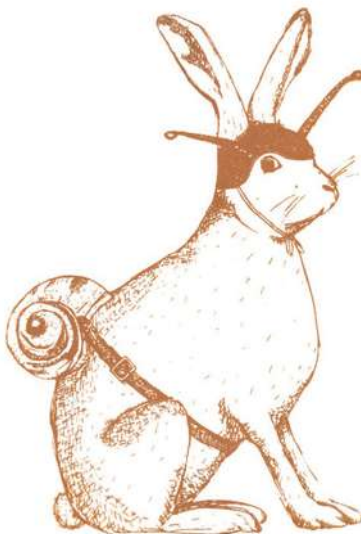
Escenografia: **Toti Toronell, Cesc Graset, Paula Toronell i Cinta Pellicer**

Vestuari: **Carlota Rodríguez**

Producció: **Anna Roca**

Ajudant de producció: **Rita Roura**

Agraïments: **Manolo Alcántara, Teatre Principal de Olot, Fira Trapezi de Reus, FIET, FITKAM.**

**TOTI
TORO
NELL**

Oficina

(no sempre hi soc)

(+34) 972 195 120

(+34) 619 863 307

nas@totitoronell.com

Particular

(a vegades no el sento)

(+34) 619 721 501

totitoronell@gmail.com

www.totitoronell.com